

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Corpus Juris Canonici

Gregor <XIII., Papst>

M. DC. LXI. Coloniae Munatianaee, 1661

39 Vult hæc pontifices callere negotia secli.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62953](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-62953)

C. XIII. PALEA.

[Item Augustinus de vera religione, cap. 49. Et cap. 50.]

Locutio divinarum scripturarum secundum cuiusque linguam proprietatem accipienda est. Habet enim omnis lingua, sua quaedam propria genera locutionum, quae cum in aliam linguam transferantur, videntur absurda.

C. XV. PALEA.

[Item Hieronymus ad Damasianum, epist. 12. cuius sententia est: Christiani interdum parvuli est.]

Ecclesiastica interpretatio, etiam si habet eloquii venustatem, dissimulare eam debet, & fugere, ut non otiosis philosophorum scholis, paucisque discipulis, sed universo loquatur hominum generi.

C. XVI. Propter opprobrium senectutis, a parvulis, & minus nominibus discere episcopus.

Item Clemens Papa, epist. 3.

Nullus episcopus propter opprobrium senectutis, vel nobilitatem generis a parvulis, vel minimis eruditus, si quid forte est utilitatis, aut salutis, inquire negligat. Qui enim rebelliter vivit, & dicitur atque agere bona refulat, magis diaboli, quam Christi membrum esse ostenditur: & potius infidelis, quam fidelis monitatur.

DISTINCTIO XXXIX.

De planariis ministris est, quod sacerdotes oportet literarum tantum sacramenta, quam secularium esse peritos. Non queritur, an secularium negotiorum oporteat eos habere peritiam. Hanc praelati esse necessarium multis rationibus probatur. Debent namque praelati subditis non solum spiritualia, sed etiam carnalia subfata ministrare, exemplo Christi, qui turbas seipsum non solum verbo docebat, sed etiam virtutes sanabat, & corporalius alimentis reficiebat. Vt autem praelati haec omnia plene possint perficere, secularium negotiorum oportet eos habere peritiam: ut eorum consilia & cogitata serventur indomites, & cuique necessaria pro suo modo ministrantur. Unde quidam in episcopum electus, a Beato Gregorio pro sua simplicitate reprobatur, ut ejus occasione rei ecclesiae dilapidarentur.

C. I. Secularium negotiorum imperiti non sunt in episcopos ordinandi. Sic enim scribit Gregorius deo & nobilibus Neapoli, lib. 1. epist. 40.

Petrus & diaconus, quem a vobis electum afferitis, o immo (ut dicitur) simplex est: & notis, quia talis hoc tempore in regimini debet esse constitutus, qui non solum de salute animarum, verum etiam de extrinseca subditorum utilitate, & cautela sciat esse sollicitus.

DISTINCTIO XL.

Orator e quoque episcopum esse ornatum, & hospitalem. Ornatum episcopalia, virtutes debent intelligi, quae a Domino ei reprobantur, cum dicitur, [Sacerdotes, si quis indum salutaris.] Unde in veteri legitur: quia multumque virtutibus debet splendere vira pontificis, ut quibus valet delectare, quoniam alii eo non accipit. Non enim loci, sed vitae, & morum factum facimus sacerdotem. Unde ex suscipio officio non licentiam peccandi, sed necessitatem bene vivendi se invicem afferunt.

a al. non fugere. b abest ab originali. c al. minus. d Anselm. lib. 6. cap. 1. Polyg. lib. 2. tit. 2. e. 1. Trm. 3. f. Psal. 132. g. Euseb. 21.

C. I. Officium sacerdotis non conferri, sed admitti peccandi licentiam.

Unde Symmachus Papa ait.

Non a nos beatum Petrum, sicut dicitis, a Domino cum sedis privilegiis, vel successores ejus, peccandi iudicamus licentiam suscipisse. Ille perennem meritorem dotem cum hereditate innocentiae misit ad posterum. Quod illi concessum est pro actum luce, ad illos periret, quos per conversationis splendor illuminat. Quis enim sanctum dubitet esse, quem apex tantae dignitatis attollit? In quo si defuit bona acquisita per meritum, sufficiens, quae ad loci decessore praestantur. Aut enim claros ad hanc fastigia erigit: aut qui eriguntur, illustriat.

Caput hoc, quod citatur ex Symmacho, est in libro quem pro Symmacho Eusebius diaconus scripsit: iureq. Symmachus nomine citatur, quod cum librum Symmachus & universa quanta synodus pro causa Symmachus habita sic approbavit, ut patet in eum synodus, & Apostolice decreti auctoritatem tribuerunt.

C. II. Filii sanctorum sunt, qui exercent opera eorum.

Item Hieronymus ad Heliodorum, epist. 1.

Non est facile latere loco Pauli, & tenere gradum Petri, iam cum Christo regnantium: quia hinc i dicitur, non sanctorum filii sunt, qui tenent loca sanctorum, sed qui exercent opera eorum.

Quia hinc] Hec usque ad finem non sunt inventa apud B. Hieronymum, ex quo tamen, aut ex eius discipulis, citant ceteri collectores.

C. III. Morum nobilitas, non loci, vel generis, sacerdotis notificet.

Item Gregorius.

Nos e qui praesumus, non ex locorum, vel generis dignitate, sed morum nobilitate innotescere debemus: nec rubrum claritate, sed fidei puritate.

C. IIII. Non loca, vel ordines, sed merita nos distinguunt.

Item Gregorius ad Anastasium presbyterum, lib. 6. epist. 29. vel. 133.

Non d. loca vel ordines creatori nostro proximos faciunt: sed ei nos merita bona iungunt, aut mala disjungunt.

C. V. Magnitudo peccati, vel dignitatis quaeque scribitur deicit.

Item Ioannes Chrysostomus, [id est] Auditor operis imperfecti in Martimum, homilia 49. ad c. 21.]

2 Homo Christianus fortiter cadit in peccata propter duas causas, aut propter magnitudinem peccati, aut propter altitudinem dignitatis.

C. VI. Damatur. Apostolicus, qui sua, & fraternae salutis est negligens.

Item ex dictis e Bonifacii 1. martyris.

Si Papa suae, & fraternae salutis negligens, depreps henditur inutilis, & remissus in operibus suis, & insuper a bono taciturnus, quod magis officit sibi, & omnibus, nihilominus innumerabiles populos caterivatum fecum ducit, primo mancipio gehennae, cum ipso plagis multis in aeternum vapulaturus. 2 Huius culpae istis redarguere praesumit mortalium nullus: quia cunctos ipse iudicaturus, a nemine est iudicandus, nisi deprehendatur a fide devius: pro cuius perpetuo statu universitas fidelium tanto instantius orat, quanto suam salutem post Deum ex illius incolumitate animadvertit propensius pendere.

a Polyg. 13. tit. 7. b Infra 2. q. 7. c. non omnes Polyg. lib. 3. tit. 1. Burch. 1. 1. 207. Ivo p. 3. 321. c Burch. 1. 1. c. 208. Ivo p. 3. cap. 322. Polyg. 13. tit. 7. d Polyg. ibid. e al. gestu. f Ivo p. 3. c. 23. g al. vapulaturus.